

ikke, jeg staar alene med den Opfattelse, jeg har af denne Sag. Saadanne Forhold forandres jo efter den skiftende Tidsopfattelse, og medens det i sin Tid regnedes for en Sag, der var lige ud ad Landevejen, at en Provst var Konsistorialraad, tror jeg, at man nu om Stunder vilde have vanskeligt ved at holde sit Ansigt i alvorlige Folder, naar man skulde tiltale en Provst saaledes. Paa samme Maade tror jeg, at der er mange, som med Undren og ikke uden Forargelse se paa, at gejstlige Embedsmænd have at gøre med en saa verdslig Ting som Rangforordningen, noget, som vistnok ikke er i Overensstemmelse med den Stilling, som Bibelen anviser dem.

K. M. Klausen: Der lyder jo i vor Tid fra alle Sider Krav om Skattenedsættelser. Jeg kan derfor godt forstaa, at Præsterne istemme dette Kor og ogsaa paa deres Side ønske at opnaa Lettelser i de Skatter, de skulle betale. Dette Forslag blev jo i Fjor vedtaget i Landstinget og kunde der glæde sig ved en meget gunstig Modtagelse. Det gik igennem det nævnte Ting uden Udvalgsbehandling og blev sendt ned til Folketinget. Her lykkedes det ikke at faa det gennemført, det naaede ikke længere end til Finansudvalget, hvor det fik Lov til at ligge, og jeg vil haabe, at det i Aar heller ikke maa komme længere frem. Jeg kunde paa en vis Maade nok gaa med til det, hvis man vilde gaa med til at opheve alle Rangskatter her i Landet. Ganske vist indbringer Rangskatten et Beløb, som paa Finansloven er anslaaet til 57,300 Kr. Disse Penge kan man betragte som Snobberiets direkte Tribut til Staten, men da denne Rangskat og i det hele Rangforordningen efter min Formening bidrager meget til at demoralisere Befolkningen, idet den fremavler Misundelse, Intrigieren og Kryberi over for Magthaverne, vilde jeg gerne gaa med til at give Afkald paa denne betydelige Indtægt, naar vi som sagt kunde blive fri for hele dette Rang-, Titel- og Ordensvæsen, som vi have at trækkes med her i Landet. Naar der nu imidlertid skal være Tale om i dette lille specielle Tilfælde at fritage nogle enkelte Personer for at betale Rangskat, kan jeg ikke gaa med dertil. Det er jo for øvrigt ikke Rangskatten alene, som det her drejer sig om. Lovforslaget hedder: „Forslag til Lov angaaende gejstlige Embedsmænds Fritagelse for Rangskat *m. v.*“ Foruden Rangskatten maa de gejstlige Embedsmænd ogsaa svare noget, som kaldes Bestallingsgebyrer, der, saa vidt jeg ved, andrage

mere end selve Rangskatten. Ogsaa disse ønske de gejstlige Embedsmænd at blive fritagne for. Det er jo i Virkeligheden en Slags Næringssskat, de gejstlige her maa svare, og jeg kunde ogsaa have Sympati med at afskaffe denne Næringssskat, men jeg mener, at man ikke skulde holde sig til de gejstlige Personer alene, men ogsaa lette Næringssskatterne for mange andre her i vort Land. Jeg kan ikke se, at der er noget uretfærdigt i, at f. Eks. en Præst, en Kapellan, der bliver udnævnt som gejstlig Mand, derfor betaler et Gebyr af 29 Kr. 50 Øre. Det er jo ikke mere, end hvad f. Eks. en Skomager eller Skrædder maa betale, naar han vil begynde paa sin Næringsvej. Hvis derfor den højtærede Minister vil gaa videre og gøre Skridt til, at vi kunne faa afskaffet de trykkende Næringssskatter, som nu hvile paa store Dele af Befolkningen, ja, saa vilde jeg ogsaa se anderledes paa dette Forslag. Men naar det kun specielt skal angaa denne lille Klasse, der dog i Forvejen maa regnes til de velstillede Klasser, kan jeg ikke bifalde dette Lovforslag. Der er en anden Grund, hvorfor man ikke kan stille sig velvillig over for dette Lovforslag, og det er den, at naar der fra dette Tings Side fremsættes Lovforslag om at indføre Skattelettelse, finde de ikke noget villigt Øre i det andet Ting. I Fjor blev der f. Eks. i dette Ting vedtaget et lille Lovforslag, som gik ud paa at indføre Stempelfrihed for Huslejekontrakter indtil et Beløb af 240 Kr. aarligt, men dette Lovforslag fik en ganske anderledes Modtagelse oppe i Landstinget end det Forslag, vi nu have for her. Det behandlede Landstinget paa den Maade, at det nægtede Sagens Overgang til 2den Behandling. Det var den skarpeste Afvisning, Landstinget raadede over, der blev dette Forslag til Del, og jeg synes, at naar Landstinget nægter at yde en lille Skattelettelse til fattige Arbejdere, saa kan Folketinget ikke paa nogen Maade gaa med til at yde en Skattelettelse over for den velstillede Præstestand. Jeg vil derfor haabe, at dette Forslag ikke maa nyde Fremme og aldrig under de nuværende Forhold blive ophøjet til Lov.

Leth-Espensen: - Efter de Udtalelser, der ere faldne fra det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), kunde jeg for den Sags Skyld godt have frafaldet Ordet, og jeg kan i hvert Tilfælde i meget væsentlig slutte mig til hans Udtalelser. Jeg betragter i øvrigt